

Διδαχή

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ
Δελφών & Μισούλη | Τ.2310 828 989 | www.inmetamorfoseos.gr

ΕΤΟΣ 6^ο | 23 Αυγούστου 2026 | Αρ. Φύλλου 295

ΤΗ ΕΙΚΟΣΤΗ ΤΡΙΤΗ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΜΑΡΤΥΡΟΣ ΛΟΥΠΠΟΥ.

Στα μάτια του Χριστού υπάρχουν άνθρωποι του κόσμου που φαίνονται ασήμαντοι, χωρίς δύναμη, χωρίς αξιώματα και χωρίς ιδιαίτερη κοινωνική θέση. Κι όμως, όταν παραδώσουν την καρδιά τους στον Θεό, γίνονται μεγάλοι, ελεύθεροι και φωτεινοί. Ένας τέτοιος άνθρωπος ήταν ο άγιος μάρτυς Λούππος, ο πιστός υπηρέτης του αγίου μεγαλομάρτυρος Δημητρίου.

Ο Λούππος ήταν δούλος. Ανήκε, κατά τα ανθρώπινα δεδομένα, στην υπηρεσία άλλου. Δεν διέθετε ελευθερία, εξουσία ή προσωπική ανεξαρτησία. Είχε όμως κάτι πολύ ανώτερο: καρδιά πιστή, γενναία και αφοσιωμένη. Υπηρετώντας τον άγιο Δημήτριο, δεν γνώρισε απλώς έναν κύριο, αλλά έναν άνθρωπο του Θεού, έναν αληθινό μάρτυρα του Χριστού. Η πίστη, το φρόνημα και η αγάπη του Δημητρίου έγιναν για τον Λούππο ζωντανό μάθημα και πνευματική κληρονομιά.

Όταν ο άγιος Δημήτριος οδηγήθηκε στο μαρτύριο, ο Λούππος βρισκόταν κοντά του. Είδε την αδικία, τη βία, το αίμα και τον θάνατο. Δεν έφυγε όμως φοβισμένος ούτε προσπάθησε να κρύψει τη σχέση του με τον μάρτυρα. Με σεβασμό πήρε τον ματωμένο χιτώνα του κυρίου του και το δαχτυλίδι του, το οποίο βούτηξε στο αίμα του. Δεν τα κράτησε ως προσωπικά ενθύμια, αλλά ως ιερά σημεία πίστεως και ως πολύτιμα τρόπαια του μαρτυρίου.

Με αυτά επιτέλεσε πολλές θεραπείες και θαύματα. Οι ασθενείς ανακουφίζονταν, οι πιστοί ενισχύονταν και πολλοί άνθρωποι έβλεπαν ότι η δύναμη του Θεού δεν σταματά μπροστά στον θάνατο. Ο άγιος Δημήτριος είχε θανατωθεί, όμως η χάρη του Θεού συνέχιζε να ενεργεί. Ο Λούππος έγινε ο διακονητής αυτής της χάριτος και το μέσο με το οποίο στερεώθηκε η πίστη των χριστιανών της Θεσσαλονίκης.

Η δράση του δεν μπορούσε να μείνει κρυφή. Ο αυτοκράτορας, που βρισκόταν ακόμη στην πόλη, πληροφορήθηκε τα γεγονότα και έδωσε εντολή να συλληφθεί. Ο Λούππος οδηγήθηκε στα βασανιστήρια. Ο άλλοτε δούλος, που ίσως για χρόνια υπάκουε σιωπηλά σε ανθρώπινες εντολές, στάθηκε τώρα ελεύθερος απέναντι στους ισχυρούς. Δεν αρνήθηκε τον Χριστό ούτε φοβήθηκε τον θάνατο. Η πίστη είχε απελευθερώσει την ψυχή του.

Καταδικάστηκε σε αποκεφαλισμό. Η παράδοση αναφέρει ότι, τη στιγμή της εκτελέσεως, οι δύο στρατιώτες που είχαν αναλάβει να τον θανατώσουν έστρεψαν χωρίς να το θέλουν τα ξίφη τους ο ένας εναντίον του άλλου και τραυματίστηκαν. Το γεγονός αυτό φανέρωνε ότι ακόμη και η εξουσία των δημίων

ήταν περιορισμένη και ότι τίποτε δεν μπορούσε να συμβεί χωρίς την παραχώρηση του Θεού.

Ο Λούππος όμως είχε έναν βαθύ καημό. Επιθυμούσε, πριν πεθάνει, να λάβει το άγιο Βάπτισμα. Είχε πιστέψει, είχε ομολογήσει τον Χριστό και ήταν έτοιμος να θυσιάσει τη ζωή του, αλλά λαχταρούσε να γεννηθεί και μυστηριακά στη νέα ζωή. Προσευχήθηκε λοιπόν με όλη του την ψυχή, ζητώντας από τον Θεό να μην τον αφήσει χωρίς τη χάρη του Βαπτίσματος.

Τότε, σύμφωνα με την παράδοση, μια νεφέλη στάθηκε πάνω από τον άγιο και έριξε πάνω του το απαραίτητο νερό. Ο ίδιος ο Θεός απάντησε στην προσευχή του. Ο Λούππος βαπτίστηκε θαυματουργικά, ντύθηκε τον νέο άνθρωπο και ενισχύθηκε από τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος. Έπειτα υπέμεινε με καρτερία τα βασανιστήρια και δέχθηκε τον αποκεφαλισμό, εισερχόμενος στη χαρά του Κυρίου του.

Η ζωή του αγίου Λούππου μάς διδάσκει πρώτα απ' όλα ότι η αληθινή ελευθερία δεν εξαρτάται από τις εξωτερικές συνθήκες. Μπορεί ένας άνθρωπος να είναι κοινωνικά ελεύθερος και συγχρόνως δούλος στα πάθη, στον φόβο, στον εγωισμό και στην αμαρτία. Μπορεί όμως να είναι δούλος στα μάτια των ανθρώπων και συγχρόνως ελεύθερος μέσα στην καρδιά του, επειδή ανήκει στον Χριστό.

Μας διδάσκει ακόμη την αξία της πιστής διακονίας. Ο Λούππος δεν ζήτησε τον άγιο Δημήτριο ούτε επιδίωξε να φανεί ανώτερός του. Τον υπηρέτησε με αγάπη και αφοσίωση. Μετά το μαρτύριο δεν εκμεταλλεύτηκε τα ιερά κειμήλια προς προσωπικό

όφελος, αλλά τα χρησιμοποίησε για την ανακούφιση των ανθρώπων και τη στερέωση της Εκκλησίας. Η αληθινή διακονία δεν ζητά ανταμοιβή, τιμές και αναγνώριση· προσφέρει σιωπηλά και καρποφορεί.

Η επιθυμία του για το Βάπτισμα μάς καλεί να αναλογιστούμε και τη δική μας σχέση με αυτό το μεγάλο μυστήριο. Οι περισσότεροι λάβαμε το Βάπτισμα σε μικρή ηλικία. Άραγε όμως ζούμε ως βαπτισμένοι άνθρωποι; Έχουμε αποβάλει τον παλαιό άνθρωπο και έχουμε ενδυθεί τον Χριστό; Αγωνιζόμαστε να διατηρούμε καθαρό το ένδυμα της ψυχής μας ή επιστρέφουμε εύκολα στις παλιές μας συνήθειες;

Ο άγιος Λούππος δεν πρόλαβε να ζήσει πολλά χρόνια μετά το Βάπτισμά του, αλλά έζησε ολοκληρωτικά τη χάρη του. Ας ζητήσουμε, λοιπόν, από τον άγιο μάρτυρα Λούππο να μας διδάξει την πίστη, την αφοσίωση και την πνευματική ελευθερία. Να μας βοηθήσει να υπηρετούμε με ταπείνωση, να ομολογούμε με θάρρος και να ζούμε καθημερινά ως άνθρωποι βαπτισμένοι στο όνομα της Αγίας Τριάδος. Αμήν.

ΤΟ ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟ

Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Τάπροσμάχhton, τοῦ Λόγου δύναμιν, Λοῦππε μακάριε, περιζωσάμενος, κατεπολέμησας στερεῶς, τὸν ἄρχοντα τῆς κακίας, σὺ γὰρ ὑπερέλαμψας, ἐν ἀγώσιν ἀθλήσεως, ὅθεν καὶ ἀπέλαβες, τὸ βραβεῖον τῶν ἁθλῶν σου, πρεσβεύων ἐκτενῶς ἀθλοφόρε, διδόναι ἡμῖν πταισμάτων λύσιν.